

Nukuteatrimuuseumi rändnäitus

Teatri- nukku de võlumaailm

Nukuteatri-
muuseum

Nukuteatrimuuseumi rändnäitus

Teatrīnukkude võlumaailm

Nukuteatrimuuseum asub Tallinna vanalinnas Eesti Noorsooteatri kõrval ning on kodus üle kaheksasajale teatrīnukule, kes on kunagi laval üles astunud. Esmakordselt jõuab Nukuteatrimuuseum rändnäitusega paikadesse üle Eesti. Rändnäitus on lühivorm Nukuteatrimuuseumi püsiekspositsioonist ja pakub sellega sarnaselt teadmisi ajaloost, võimalust mängida ise teatrīnukkudega ning tutvuda lavastust ettevalmistava protsessiga.

Nukuteatrikunst ehk elutu eseme animeerimine on aastatuhandeid vana traditsioon ja olnud peamiselt täiskasvanute pärusmaaks. Lasteteatrina on nukuteater tuntust kogunud alles viimase aastasaja vältel. Enamasti on teatrīnukul laval teistsugused etendamise võimalused kui inimesel: teatrīnukk võib ületada inimese kehalisusest tulenevaid piire ning on võimeline tegema asju, mida inimene ei saa: lennata, muutuda elusast elutuks ja tagasi elusaks, hetkega kaduda jne.

Teatrīnukkude elu algab nukumeistrite juurest. Nukumeistrid valmistavad nukke käsitsi, kunstniku kavandi järgi. Lõplikult ärkab nukk ellu tänu näitlejale. Selle protsessi ilmetamiseks on näitusel välja toodud kavandeid läbi seitsmekümne aasta, samuti saab proovida ise teatrīnuku kavandamist ning eksponeeritud on ühe nuku valmistamiseks vajalikud töövahendid. Lisaks saab igaüks ise proovida nukunäitleja ametit ja nukud ellu äratada.

Sarnaselt Nukuteatrimuuseumi püsiekspositsioonile tutvustab ka rändnäitus kõige enam levinud nukuliike nagu varjunukke, lauanukke, käpiknukke, varrasnukke ja marionette. Igat nukuliiki esindab üks või mitu näidet Nukuteatri (tänapäevase Eesti Noorsooteatri) kunagistest lavastustest. Enamjaolt on tegemist väärtuslike originaalnukkude koopiatega, mille on valmistanud spetsiaalselt rändnäituseks Noorsooteatri nukumeistrid. Näitusele on valitud nukke erinevatest kümnenditest ja nukkude valik peegeldab Nukuteatri endisi ning praegusi kunstilisi juhte ja peakunstnikke.

HEAD MÄNGIMIST!

KURAATOR: Gerli Mägi

PROJEKTIJUHT: Iiti Niinemets

KUJUNDUS JA TEOSTUS: Loovagenteer PULT

TOIMETAJA: Helena Läks

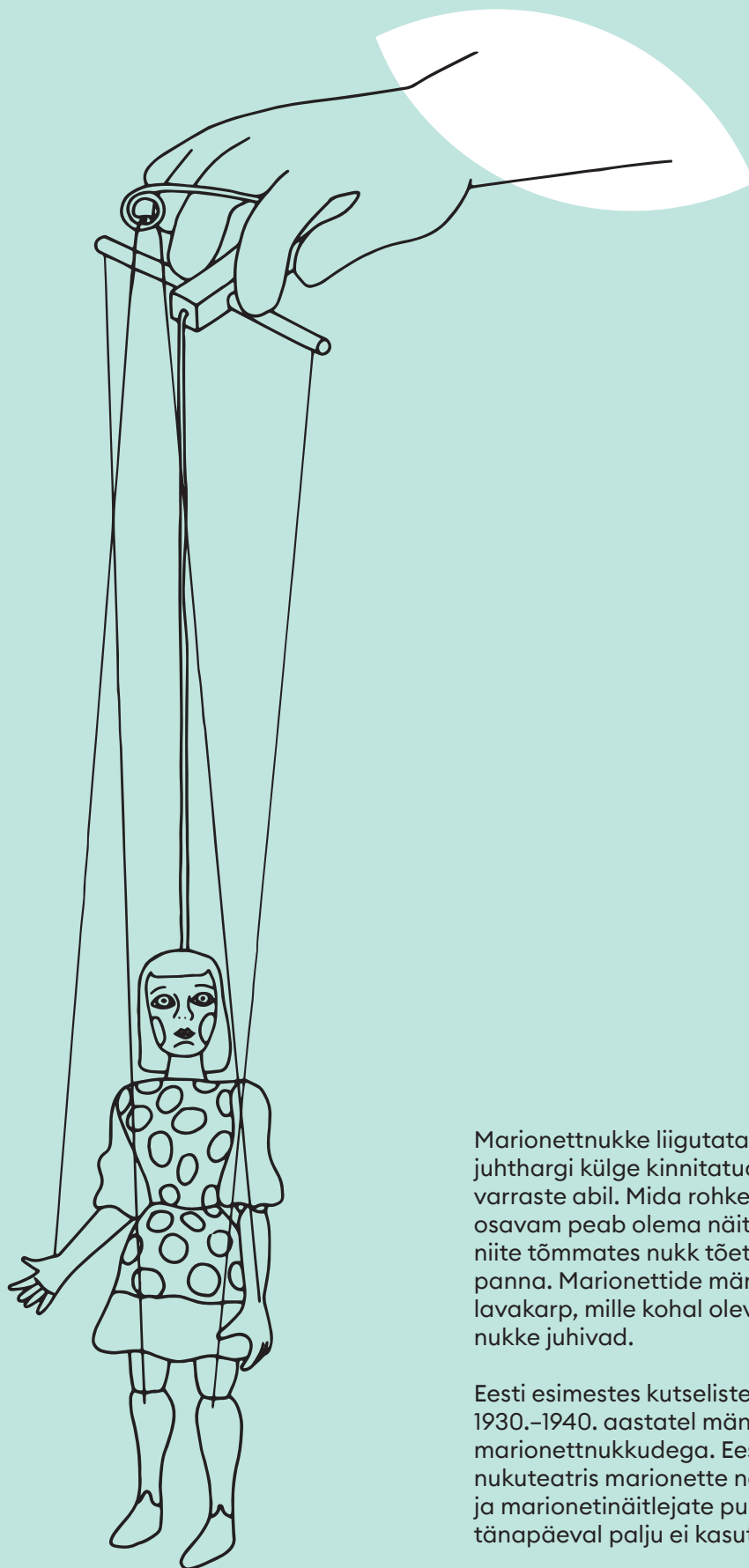
BROŠÜÜRI KUJUNDUS: Helmi-Elfriede Arrak

NUKKUDE KOOPIATE VALMISTAJAD: Andres Josing, Annika Aedma, Evelin Vassar, Mihkel Vooglaid, Urmas Soosalu

NUKKUDE GRAAFILISED JOONISTUSED: Laura Linna

TÄNAME: Eesti Noorsooteater, Teatri- ja Muusikamuuseum

Marionett

Marionettnukke liigutatakse ülaltpoolt juhthargi külge kinnitatud niitide või varraste abil. Mida rohkem niite, seda osavam peab olema näitleja, et sõrmedega niite tõmmates nukk tõetruult liikuma panna. Marionettide mängupaigaks on lavakarp, mille kohal olevalt sillalt näitlejad nukke juhivad.

Eesti esimestes kutselistes nukutruppides 1930.–1940. aastatel mängiti peamiselt just marionettnukkudega. Eesti professionaalses nukuteatris marionette nende keerukuse ja marionetinäitlejate puudumise tõttu tänapäeval palju ei kasutata.

HALDJAS KASTETILK

„Haldjas Kastetilk”

Eesti Draamateatri nukutrupi lavastus

Esietendus: 19.02.1944

Autor: Lo Tui

Lavastaja: Oskar Seliaru

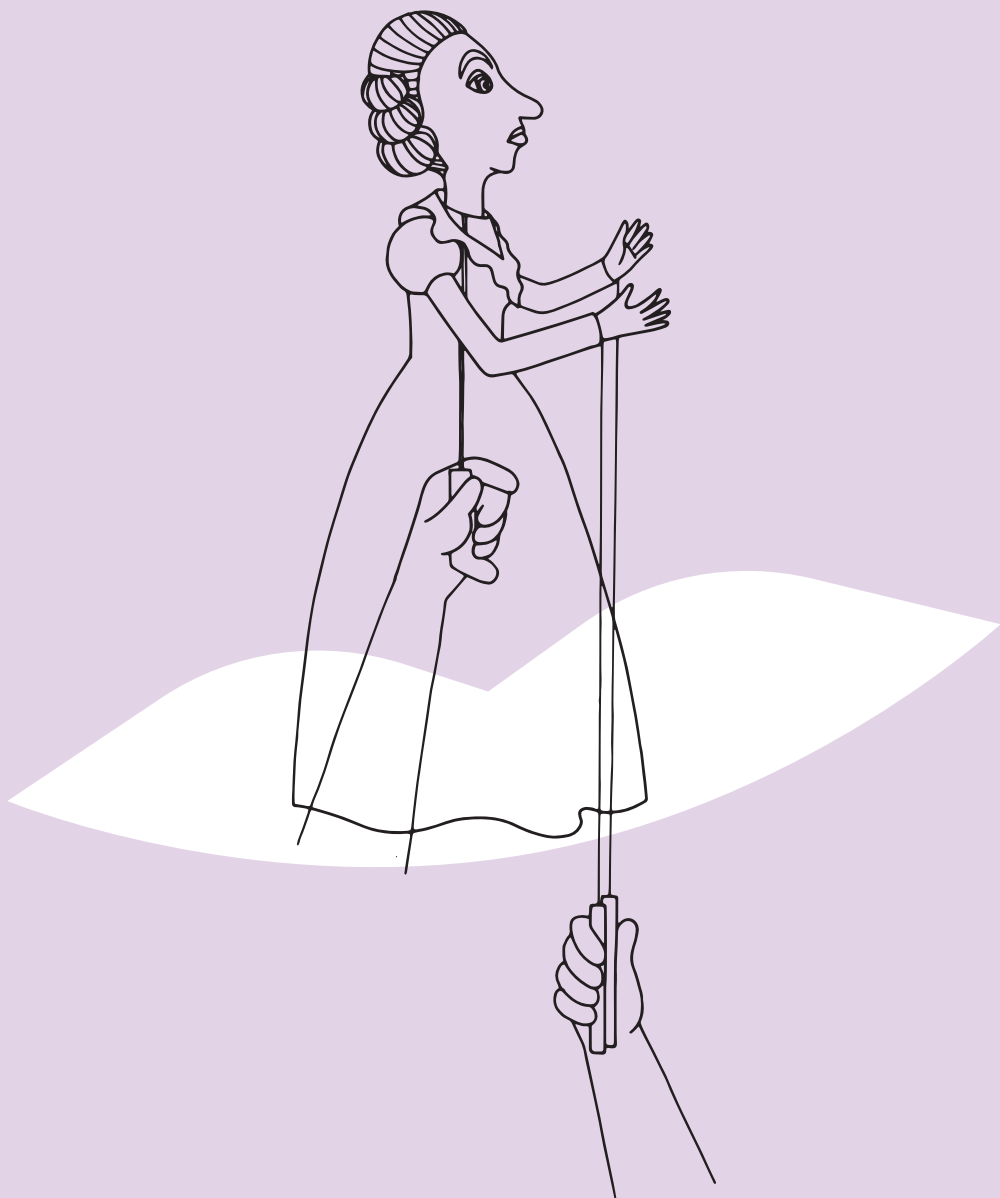
Kunstnik: Lo Tui

KÕIGE VANEM NUKK

Haldjas Kastetilk on kõige vanem nukk Nukuteatrimuuseumi kogus. See on veel vanemgi kui Nukuteater. Lavastuse „Haldjas Kastetilk” tegevustik viis muinasjutulis-fantastilisse maailma, kus puud ja linnud kõnelesid ning kus tegutsesid uduemandad ja haldjad. Haldjas Kastetilk kaotas oma võluloori ja sattus seda otsides maa-aluste putukate riiki, sealt taevatähtede, vikerkaarepoiste ning lõpuks uduemanda juurde. Lavastuse puhul tõsteti esile selle meeleolukust, terviklikkust ja näitlejate head mängulist taset.

Varrasnukk ehk Jaava nukk

Varrasnukkude sünnimaaks peetakse Indoneesia saarestikus asuvat Jaava saart, seepärast kutsutakse neid tihti ka Jaava nukkudeks. Varrasnuku eellaseks peetakse varjunukku, kuna ka varjunukku juhiti varraste abil.

Varrasnukuga mängitakse näitlejat varjava sirmi kohal. Varrasnuku lavaks sobib igasugune varjav sein või kangas. Näitleja pole sirmi ees istuvale publikule nähtav.

Varrasnukku juhitakse keske pulga ja mitme varda abil. Pulk toetab keha ja hoiab pead ning kaks peenikest varrast on käte liigutamiseks. Nuku väljendusvahenditeks ongi põhiliselt pea ja käed. Varrasnukk ei kõnni, vaid pigem liugleb sirmi kohal. Isegi kui varrasnukul on jalad olemas, siis need tavaliselt lihtsalt ripuvad ja neid kasutatakse etendusel ainult teatud poosideks.

Varrasnukke on nii lihtsaid ühevardalisi kui ka mitmete keerukate lisafunktsioonidega – näiteks saab keske pulga külge kinnitatud mehhanismide kaudu juhtida pea, keha, õlgade, kaela ja suu liikumist.

Varrasnukk
Koopia aastast 2023

VÕÕRASEMA

„Tuhkatriinu”

Esietendus: 30.06.1956
Autor: Tamara Gabbe
Lavastaja: Ferdinand Veike
Kunstnik: Raivo Laidre
Helilooja: Vladimir Tarkpea

EESTI RIIKLIKU NUKUTEATRI KÕIGE VANEM SÄILINUD TEATRINUKK NUKUTEATRI- MUUSEUMI KOGUS

2018. aastal jõudis muuseumisse tagasi 1956. aasta lavastusest „Tuhkatriinu” pärit Võõrasema nukk, mida oli aastakümneid käest kätte kingitud. Kui nuku omanik Inga Sünt nuku juhtvarraste abil tuvastas, et tegemist on teatrinukuga, tõi ta nuku tagasi koju ehk Nukuteatrimuuseumisse.

Inga Sünt: „Sain nuku oma sugulase käest 1990ndate esimeses pooles, kui olin ise laps. Paar aastat oli mul temaga mängimist, siis paigutus ta kotti ja pööningule, ja nüüdseks ongi üle 20 aasta seisnud niisama. Minu sugulane oli nuku saanud algklassilapsena, s.o millalgi 1960ndate teises pooles. Ta oli nuku üle üliõnnelik, kuna nõukaajal polnud mänguasju saada. Temale tõi selle nuku aga naabrinaine, kes sel ajal töötas Nukuteatris. Kõnealune nukk oli teatris maha kantud, st seda enam seal ei vajatud.”

Varrasnukk

LAMMAS

„Babe”

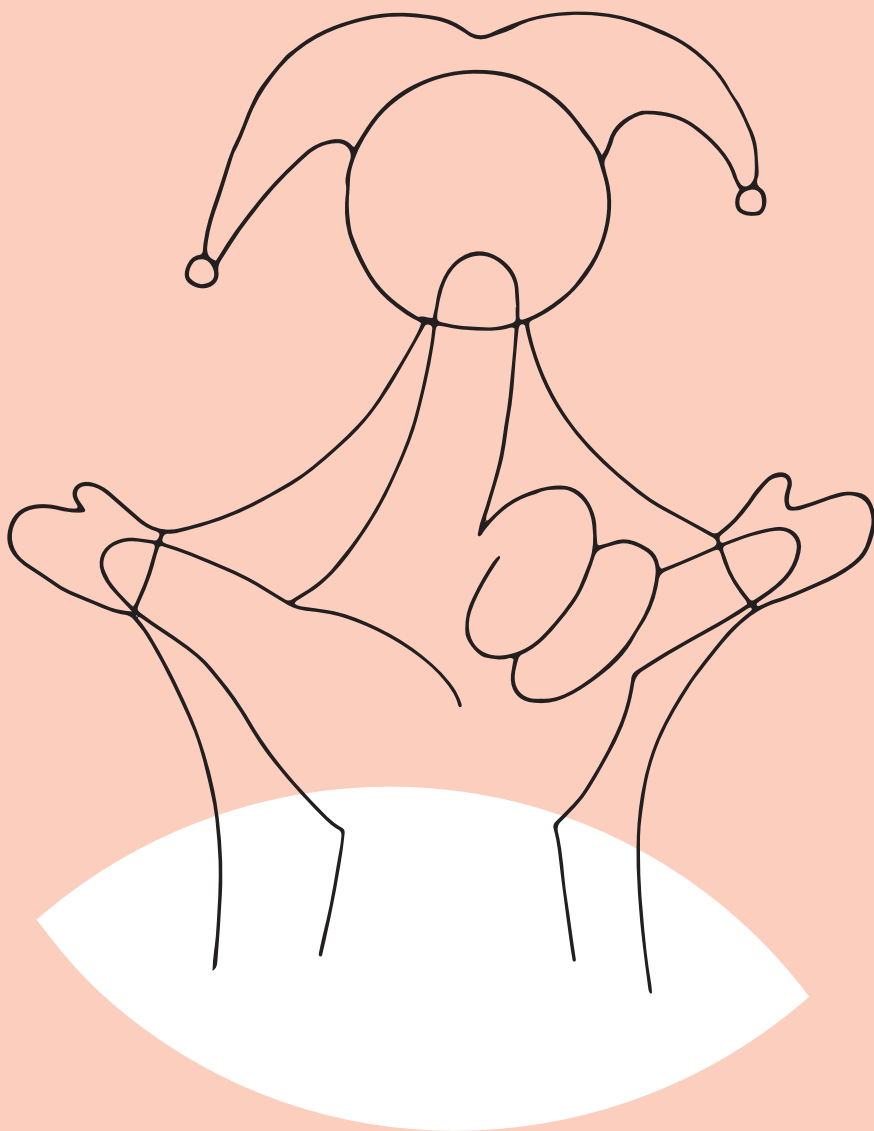
Esietendus: 16.03.2001
Autor: David Wood
Lavastaja: Eero Spriit
Nukukunstnik: Rein Lauks
Kunstnik: Mari Ann Ahas
Helilooja: Tõnu Raadik

TUNTUD FILMITEGELASTEST SAAVAD NUKUD

Põrsake Babe võitis lapsed publiku südamed 1995. aastal, tõestades end samanimelises filmis võimeka lambakarjusena. Filmist tuntud kangelasel jõudsid esmakordselt Nukuteatri lavale 2001. aastal, kui Eero Spriit tõi lavale koguperelavastuse „Babe”. Lavastaja Spriidi sõnul oli tegemist tõelise kogupereteosega, mis läks südamesse mudilastele ja pani naerma ka pereisad. Põssa Babe pakkus samastumisvõimalust kõigile.

Lavastuses „Babe” sattus nimategelasest põrsas tallu, võites sealsete loomade ja pererahva südamed. Sõbralik põrsas peletas karjavargad ja kaitses lambaid metsikute koerte eest. Ühtlasi täitis Babe peremehe unistuse, võites karjakoerte lambaajamisvõistlusel esikoha.

Käpiknukk

Sarnaselt varrasnukuga mängitakse ka käpiknukuga näitlejat varjava sirmi taga. Näitleja pole sirmi ees istuvale publikule nähtav. Käpiknukuga mängides on näitleja käsi nuku sees ning sõrmed juhivad nuku käsi.

Euroopas said käpiknukud populaarseks 17. sajandi Itaalias *commedia dell'arte* etendustes. Kõige kuulsam neist oli pika ninaga Pulcinella, kes rändnäitlejatega Prantsusmaale reisides sai endale nimeks Polichinelle.

Käpiknukk
Koopia aastast 2020

ARLEKIIN

**„Kuldvõtmeke ehk Buratino
senitundmatud seiklused”**

Esietendus: 14.09. 2008
Autor: Ibragim Šauoh
Lavastaja: Jevgeni Ibragimov
Kunstnik: Lucia Škandikova
Helilooja: Jaak Sooäär

KUUS BURATINO-LUGU NUKUTEATRI LAVAL

Buratino lugu on Nukuteatris lavastatud kuuel korral. Uno Leiese esiknäidendi „Buratino lendab Kuule” (1962) nime tegelasest sai 1960. aastate Nukuteatri sümbolkuju. Lisaks lavastustes mängimisele oli Buratino ühtaegu ka Nukuteatri ettevõtmisi reklaamiv tele- ja raadioreporter ning ajakirjanik. Seda muidugi Eesti Nukuteatri rajamise eestvedaja ja esimese peanäitejuhi Ferdinand Veike abiga.

2008. aastal esietendus Buratino loost kuues versioon lavastaja Jevgeni Ibragimovi käe all. Tegemist oli puupoisilugude uusversiooniga, milles Buratino koos armastatu Malvina ja sõber Artemoniga püüdis vabastada oma kodulinna Carabas Barabasi hirmsa ikke alt. Hoogne muusikaline lavalugu oli sümbioos kõrgtasemel nukumängust ja elavplaanis näitemängust.

Varrasnukk
Koopia aastast 2020

SUPERJÄNES

„Prügihunt ja Superjänes”

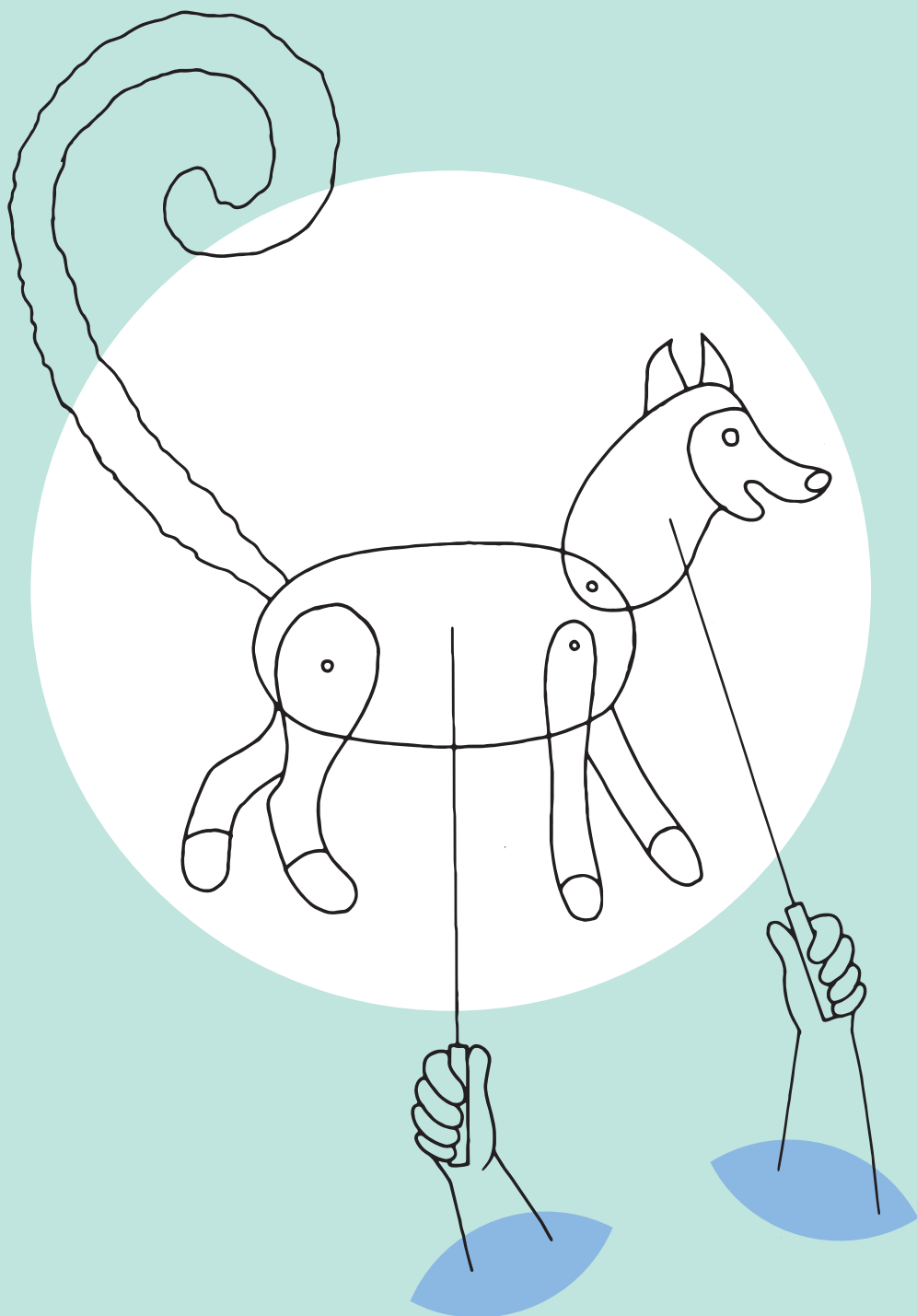
Esietendus: 02.02.2011
Autor: Wimberg
Lavastaja: Vahur Keller
Kunstnik: Britt Urbla Keller
Muusikaline kujundaja: Kaire Vilgats

TEATRINUKUD, KES HOIAVAD LOODUST

„Prügihunt ja Superjänes” oli lavastus, mis rääkis lustlikus vormis looduse hoidmisest ja prügiga ümberkäimisest. Lavastuse peategelaseks oli hunt, kes ajas metsas taga jänesest – nii nagu see aegade algusest peale on olnud. Kuid seekord läks teisiti. Inimesed olid metsa tassunud nii palju prügi, et metsaelanikel oli raske ringi liikuda. Sestap moodustasid metsloomad metsa kaitseks patrulli, et prügistajatele vastu seista. Tavalisest hundist sai Prügihunt ja tavalisest jänesest Superjänes.

Etendusele järgnes mõttevahetus, milles tegid lisaks Prügihundile ja Superjänesele kaasa ka sipelgas Ferda, Killerkott, Roheline Punkt, Pakendik ja Ökokratt.

Varjunukk

Varjunukku peetakse kõige varasemaks nukutüübiks. Räägitakse, et juba kümneid tuhandeid aastaid tagasi jutustasid kütid lõkke ääres oma jahilugusid ja ilmestasid neid varjude abil. Varjunukud on levinumad idamaades – Hiinas ja Indias. Eestis kasutatakse neid harva.

Varjuteatri lava koosneb kangast, mõnest muust valgust läbilaskvast materjalist või seinapinnast. Nukk asetatakse valgusallika ja lava vahele ning sõltuvalt nuku kaugusest valgusallikast saab varju suurust muuta. Kui kunagi olid valgusallikateks õlilambid, küünlad ning tõrvikud, siis tänapäeval valgustatakse varjunukke tihtipeale prožektori või taskulambi abil.

Varjunukk
Koopia aastast 2203

KOER

„Elutarkus või elukartus”

Esietendus: 09.04.1998
Autor: Vladimir Tarassov
Lavastaja: Eero Spriit
Kunstnik: Kalju Kivi
Muusika: Tõnu Raadik

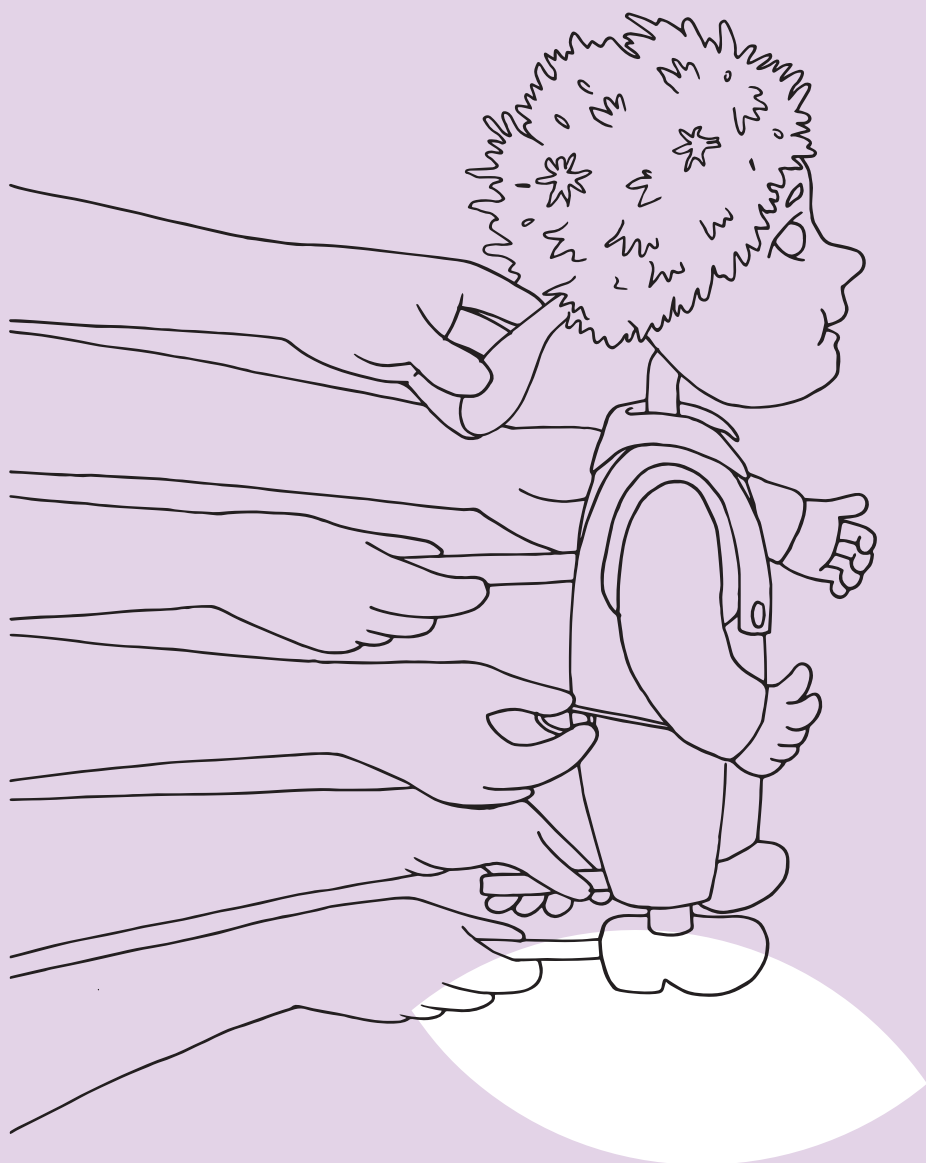
VARJUD ÕPETAVAD TÄISKASVANUILE ELUTARKUST

Täiskasvanuile mõeldud lavastuse aluseks oli Vladimir Tarassovi teos „Raamat kangelastele”. Lavastuses kasutati erinevaid mänguvorme – pantomiimi ning esimest korda Hiina varjuteatrit. Mängulaadilt oli viiteid Jaapani kabukiteatrile, samuti olid sealt võetud lavastuse kostüümid ja maskimängud. Saksamaalt telliti spetsiaalne konstruktsioon ja lavakujundus lahendati Jaapani stiilis. Kasutati väga värvikaid elusuuruses nukke ja maske. Silmale kõige huvitavamaks hinnati etenduses kasutatud varjuteatrit.

Idamaine lugu Nukuteatri laval oli täis allegooriat. Lugu saavutas oma aja kontekstis eriliselt jõulise tähenduse – kuidas leida elus õige tee, kuidas osata sel teel käia, kuidas aidata teisi oma tee leidmisel.

Lauanukk ehk tagantjuhitav nukk

Lauanukk on Eestis üks enimkasutatavaid nukuliike. Enamasti juhivad lauanukku korraga kolm nukunäitlejat, kellest esimene liigutab nuku jalgu, teine pead ja paremat kätt, kolmas aga hoiab keha ja liigutab vasakut kätt.

Lauanukku juhivad nukunäitlejad tagantpoolt. Seepärast nimetatakse seda tüüpi nukke veel tagantjuhitavateks nukkudeks, aga ka musta kabineti nukkudeks ja *bunraku*-tüüpi nukkudeks.

Lauanukuga mängitakse mustade sirmidega piiritletud lavakarbis justkui laua peal. Valgusega tekitatakse lavale ala, kus nuku taga seisvad üleni musta riietatud

nukunäitlejad jäävad pimedusse, nii et neid pole näha. Lauanukkudega mängides ei piirduta aga ainult laudadega, tihti kasutatakse mängupinnana ka põrandat, dekoratsioonide osi või teisi näitlejaid.

Tänapäeval on lauanukule sobilik igasugune lava, kuna tihti on nukud koos näitlejatega nähtavad, seega on valgus nii näitlejal kui nukul. Kas nukk ja näitleja on võrdselt esiplaanil või on tähelepanu keskmes nukk, sõltub lavastajast ja sellest, mida ta soovib nuku abil vaatajale öelda. Oluline on vaid see, et näitleja jälgiks oma pilguga nukku, et ka vaataja tähelepanu püsiks nukul.

Lauanukk
Koopia aastast 2023

ILLIMAR

„Väike Illimar”

Esietendus: 04.10.1975
Autor: Friedebert Tuglas
Dramatiseerija ja lavastaja: Rein Agur
Kunstnik: Jaak Vaus
Helilooja: Raimo Kangro

NUKULAVASTUS ILMA SIRMITA

„Väikese Illimari” tee teatrilavale oli pikk ja vaevarikas. Alles pärast seda, kui „Väikest Illimari” oli üks hooaeg mängitud ning festivalidel rahvusvahelisel tasandil tunnustatud, leiti meilgi, et tegu on hea lavastusega.

„Väike Illimar” erines harjumuspärasest nukuteatrist, tundudes publikule liialt keerulise ja koguni arusaamatuna. Etendus toimus sirmita. Laval olid näitlejad, kes kord kehastusid nukuga samaks tegelaseks, kord mängisid nukkudega neid samu tegelasi. Lavastuslike võtete ja väljendusvahendite valik oli ääretult mitmekesine, midagi niisugust polnud meie nukuteatris varem nähtud. Kõrvuti tavapäraste väikeste nukkudega kasutati esmakordselt ka ülisuuri nukke, mis tähistasid täiskasvanuid.

Lauanukk
Koopia aastast 2023

HANS

„Emma ja ajakivi ehk Nukkude teater”

Esietendus: 04.05.2014
Autor ja dramatiseerija: Mihkel Ulman
Lavastajad: Mirko Rajas, Taavi Tõnisson
Kunstnik: Rosita Raud
Helilooja ja -kujundaja: Ekke Västrik

MITME NUKULIIGIGA LAVASTUS

„Emma ja ajakivi ehk Nukkude teater” oli suur nukumuinaslugu printsi ja marionettnuku armastusest, mis oli teatri mängukavas aastatel 2014–2017. Muinasjutt kõneles kuningriigist, mille prints armus marionettnukk Emmasse. Musta maagia ning fantaasiaga vürtsitatud sündmuste käigus sai nukk Emmast järk-järgult inimene.

Lavastuses mängis kuusteist näitlejat ehk pea kogu teatri trupp ning laval oli seitse nukktegelast. Tegelikult oli nukke kolm korda rohkem, sest mitmed tegelased olid valmistatud mitmes suuruses ja nii varras- kui ka lauanukuna.

1952

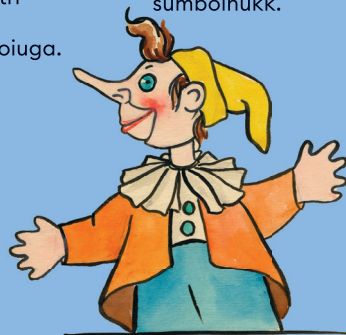
- Asutati ENSV Riiklik Nukuteater.
- Teatri peanäitejuhiks sai Ferdinand Veike (1980. aastani).
- Esimese etendusena mängiti 2. jaanuari hommikul kell 10.00 nääritükiks kavandatud Samuil Maršaki „Tare-tarekest”.
- Teatri peakunstnikuks sai Raivo Laidre (1967. aastani).
- Nukuteatri esimese uuslavastusena esietendus 23. märtsil 1952 Sergei Mihhalkovi nukunäidend „Ninatark jänku”.

1954

- Tallinna vanalinnas asuva Lai tn 3 Armee Lennu- ja Mereväe Abistamise Vabatahtliku Ühingu (ALMAVÜ) hoonest anti Eesti Riikliku Nukuteatri käsutusse saal, fuajee ja vestibüül kitsukese riietehoiuga.

1955

- Esmakordselt jõudis Nukuteatri lavale Buratino (näitleja Uno Leies), kellest kujunes kiiresti omamoodi nukuteatri sümbolnukk.

1991

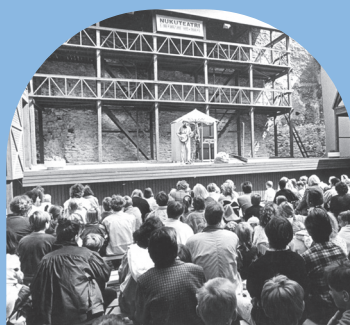
- Teatri nimeks sai Eesti Riiklik Nukuteater.

1992

- Teatri peanäitejuhiks sai Ülo Vihma (1992. aasta jaanuarist kuni augustini).
- Etendusi hakati andma suveõue laval.

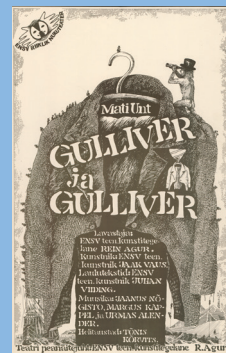
1990

- Enda käsutusse saadi kogu Lai 1 hoone. Toimus teatrilava ulatuslik ümberehitus.

1982

- Teatri peakunstnikuks sai Rein Lauks (1995. aastani).

1993

- Teatri kunstiliseks juhiks sai Eero Sprüit (1997. aastani).

1996

- Teatri peakunstnikuks sai Kalju Kivi (1999. aastani).

1997

- Teatri kunstiliseks juhiks sai Allan Kress (1999. aastani).

1958

- Teatri nimeks sai Eesti NSV Riiklik Nukuteater.

1961

- Esietendus esimene täiskasvanutele suunatud nukulavastus „Kuradiveski”.

1962

- Nukuteatri juurde loodi Teatriühingu õppestudio nukuosakond.

1963

- Tulekahju laval ja teatrisaalis, misjärel läbis hoone teatripool põhjaliku remondi ja ümberehituse.

1981

- Teatri peanäitejuhiks sai Rein Agur (1992. aastani).

1973

- Lavale jõudis Rein Aguri lavastus „Punamütsike”, mis oli esimene lavastus avatud mängulaadiga, kus ei kasutatud enam varjavat nukusirmi.

1971

- Teatri peakunstnikuks sai Jaak Vaus (1980. aastani).

1999

- Teatri kunstiliseks juhiks sai Evald Hermaküla (2000. aastani).

2000

- Teatri kunstiliseks juhiks sai Andres Dvinjaninov (2006. aastani).
- Tegevust alustas noortestudio, kus on aastate jooksul õppinud paljud tänased näitlejad ja kultuuritegelased.

2001

- Teatri peakunstnikuks sai taas Kalju Kivi (2009. aastani).

2001– 2003

- Teatrimaja renoveerimine.

2004

- Käivitati laste ja noorte näidendivõistlus Pööning, mille parimad tekstid jõudsid ka lavale.

2006

- Teatri nimeks sai Eesti Nuku- ja Noorsooteater.
- Avati uus suur mängupaik – teatri siseõu kaeti katusega ja nii tekkis enam kui 600 inimest mahutav saal.

2007

- Alguse sai festival Tallinn Treff, mille eesmärk oli näidata Eestis maailma tipptasemel nukulavastusi ja arendada valdkonda ka siin.
- Teater saatis Soome Turu Kunstiakadeemiasse professionaalset nukuteatriharidust omandama seitse noort.

2011

- Turu Kunstiakadeemia noored asusid teatrisse tööle näitlejate ja lavastajatena.
- Teatri kunstiliseks juhiks sai Vahur Keller (2013. aastani).
- Teatri nimeks sai NUKU teater.
- Teatri peakunstnikuks sai Britt Urbla Keller (2017. aastani).

2010

- Laieneti Nunne tn 8 majja, kus hakkasid tegutsema nukukunsti keskus ja muuseum ning koonduti ühisnime NUKU alla.

2013

- Teatri kunstiliseks juhiks sai Taavi Tõnisson (2017. aastani).

2016

- Avati teatri- ja muuseumimajade vahele kerkinud juurdeehitus, mille südameks on 400-kohaline Ferdinandi-nimeline saal.

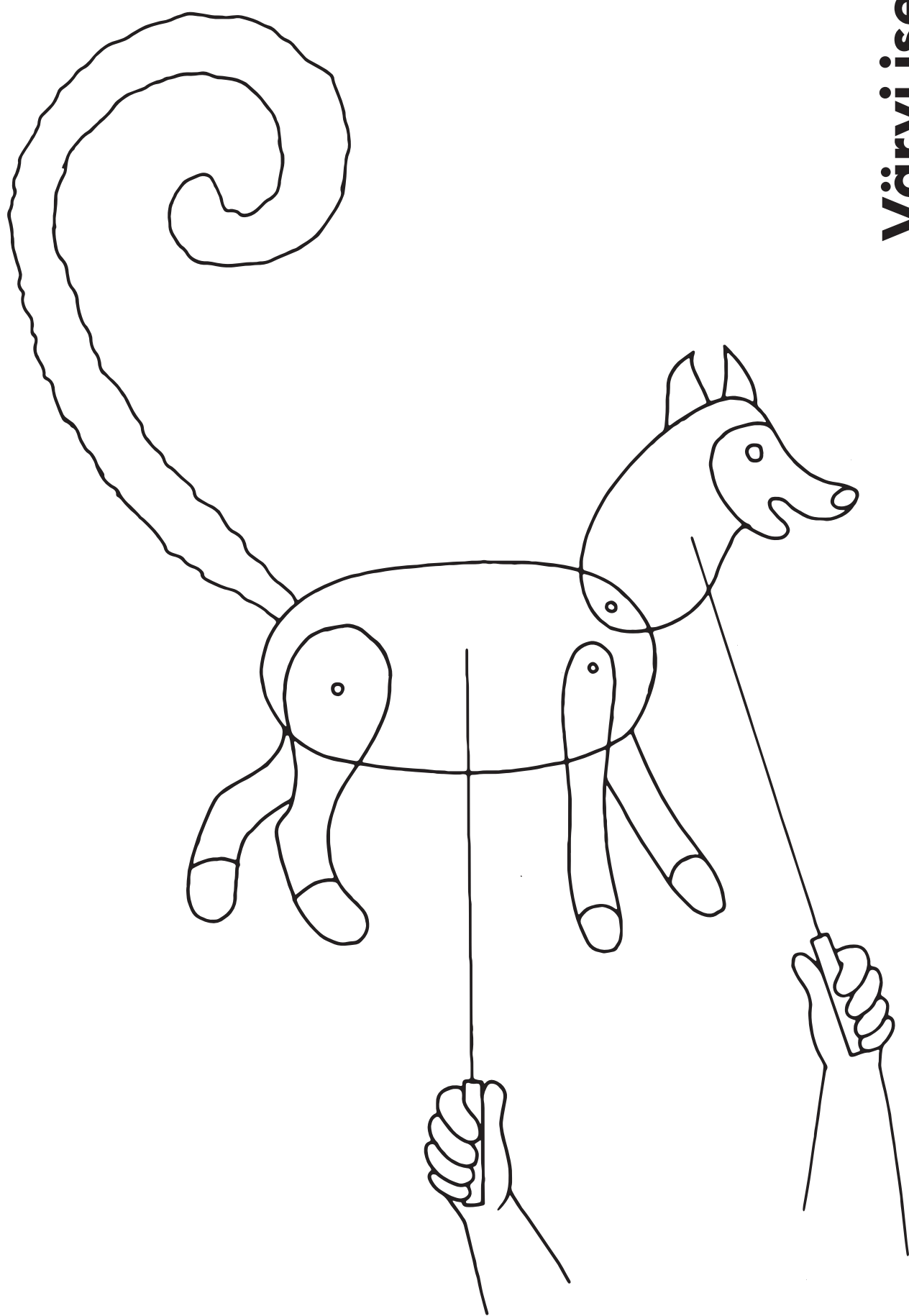
2017

- Teatri kunstiliseks juhiks sai Mirko Rajas (tänapäevani).
- Teatri peakunstnikuks sai Rosita Raud (tänapäevani).

2020

- Teatri nimeks sai Eesti Noorsooteater.

Värvi ise!

Nukuteatrimuuseum

Eesti Noorsooteatri juurde kuuluv Nukuteatrimuuseum on Eesti ja maailma nukuteatrit tutvustav mäluasutus. Nukuteatrimuuseum avati 7. märtsil 2010. aastal ning see moodustab teatriga lahutamatu terviku. Muuseumis uuritakse, eksponeeritakse ja tutvustatakse nukuteatrit ja laiemalt visuaalteatrit, samuti Eesti nukuteatri ajalugu. Toimuvad haridus- ja teatriprogrammid, kohtumised, loengud ja meistriklässid. Muuseumis jätkub dialoog publikuga, avatakse lavastuste tausta ja analüüsitakse teatris nähtut.

Nukuteatrimuuseumi püsinäituse algus viib ajas tagasi 1952. aastasse, mil asutati Eesti Vabariiklik Nukuteater (tänapäevane Eesti Noorsooteater). Näitus jutustab loo Nukuteatri 70 tegutsemisaastast Tallinnas Laia tänava nurgal, eksponeerides nuppe selle teatri ajaloost 1950. aastatest kuni 2010. aastate lõpuni.

Püsinäituse teine osa tutvustab erinevaid nukuliike, mängida saab kaasa nii lauanukkude, varrasnukkude, käpiknukkude kui marionettidega. Peale selle saab kuulata Nukuteatri esimese kunstilise juhi Ferdinand Veike elu- ja loomelugu ning näha haruldasi kaadreid Nukuteatri inimestest ja lavastustest. Tõeline fantaasiaalend saab alguse, kõndides seitsmemeetrise nuku pea kohal. Nukuteatrimuuseum arendab loovust ning väljendusoskusi, tutvustades nukumõtleme meetodit kui üht enesearendamise võimalust.

Nukuteatrimuuseumi haridusprogrammi saab külastada ka toetusprogrammi abil. Toetusprogramm katab kooli- või lasteaiagrupi haridusprogrammis osalemise tasud (nt ekskursioon, töötuba, kohtumine nukkudega). Ühe külastuskorra ajal on võimalik taotleda toetust ka mitmes haridusprogrammis osalemiseks.

Programmi on ellu kutsunud Nukuteatrimuuseumi patroon, perekond Riesenkampff, kes on ise muuseumi iga-aastased särasilmsed külalised. Riesenkampffide perekond on üks baltisaksa perekondadest, kelle esivanemad tulid Baltimaadesse 16. sajandil ja elasid siin ligi 400 aastat kuni 1939. aastani, mil suurem osa baltisakslastest Saksamaale viidi. Vaatamata sellele ei unustanud perekond kunagi oma Baltimaade juuri ja eriti Eestit, kust nende esivanemad peamiselt pärinevad. Pere on loonud Berliinis asuva mittetulundusühingu Riesenkampff Stiftung, mille eesmärk on toetada lastega seotud tegevusi Balti riikides, pöörates erilist tähelepanu Eestile.

Riesenkampffid hoolivad endiste baltisakslastena Eestimaast ning Eesti lastest ja noortest. Seepärast on nende soov pakkuda omalt poolt Nukuteatrimuuseumi ja haridusprogrammide külastamise võimalust neile õpilastele, kes muidu Nukuteatrimuuseumisse ei satu.

Tingimused:

- vähemate võimalustega kooli- ja lasteaiagrupid, kes elavad väljaspool Tallinna;
- grupi suurus 15–25 last, lisaks 2–3 täiskasvanud saatjat.

Nuku- ja visuaalteatrilavastused Eesti Noorsooteatris

Eesti Noorsooteater on ainus teater Eestis, mille repertuaaris on järjepidevalt visuaalteatrilavastusi, sealhulgas nukuteatrilavastusi. Lavastusi luues otsitakse sisuliste eesmärkide ja visuaalsete väljendusvormide dialoogi. Visuaalteatri edendamine ning nukuteatritraditsioonide hoidmine on lahutamatu osa teatri identiteedist.

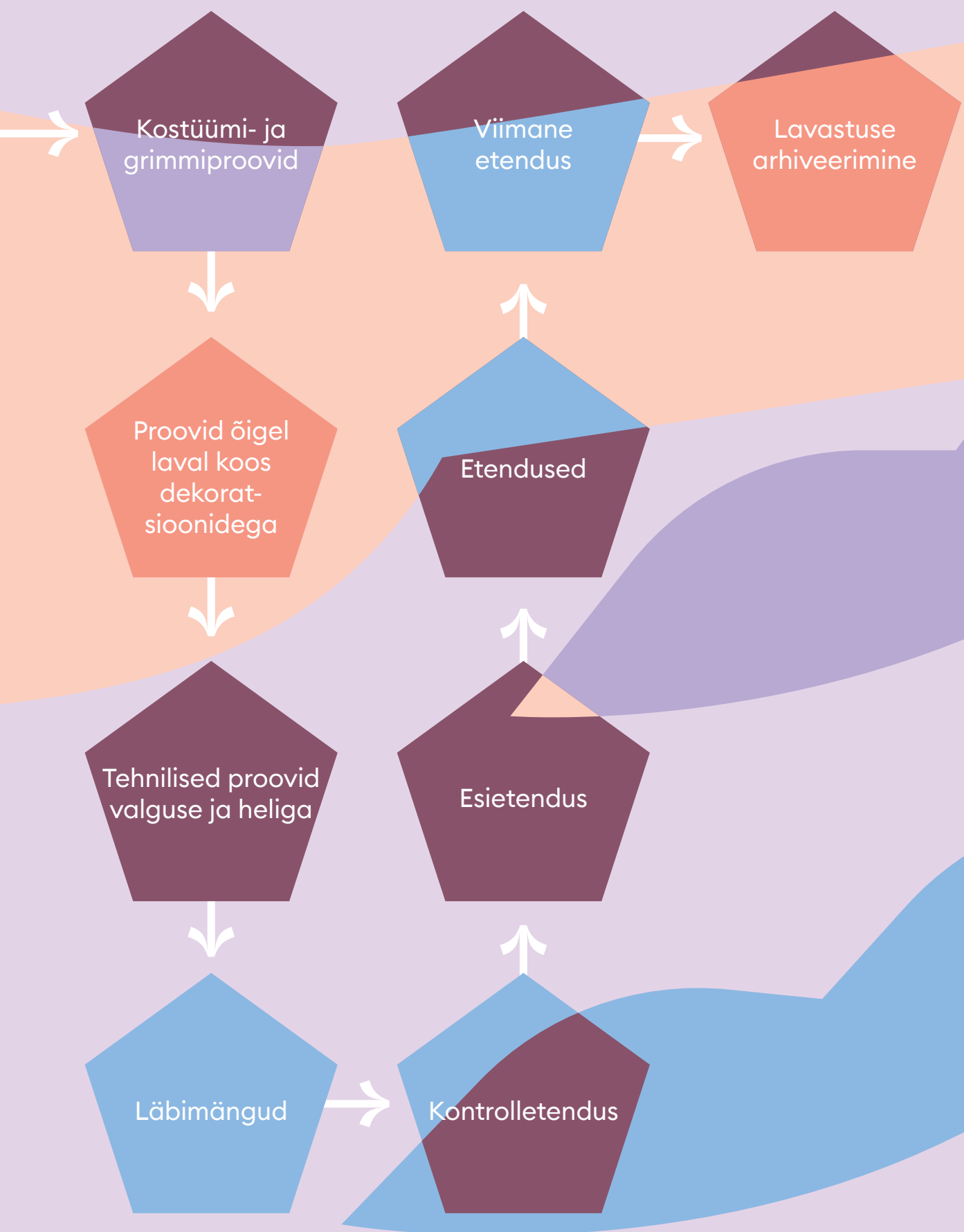
Kõige pisemale vaatajale leiab Noorsooteatri repertuaarist Helle Laasi kirjutatud ja lavale toodud nukulavastused väikelastele: „Tsuuh, tsuuh, tsuuh...” ja „Kodud”, mis on pakkunud paljude jaoks esimesi teatrielamusi juba üle kümne aasta. Samuti on väiksele vaatajale loodud nuku- ja visuaalteatrilavastused „Nutude salajutud” (lav. Maria Usk), „Poiss ja liblik” (lav. Leino Rei) ning nukuteatrit videokunstiga ühendav „Palle üksi maailmas” (lav. Karl Sakrits ja Mait Visnapuu).

Ent nukumängu ja visuaalteatri elemente kohtab ka suurematele lastele, noortele ja täiskasvanutele suunatud lavastustes, näiteks Astrid Lindgreni samanimelise raamatu põhjal loodud lavaseikluses „Röövlitütar Ronja” (lav. Taavi Tõnisson), Priit Pärna 1980. aastal ilmunud äraspidise loogika ja uperpallitava sõnamänguga koomiksiraamatul põhinevas lavastuses „Tagurpidi” (lav. Leino Rei) ning Nikolai Gogoli samanimelisel teosel põhinevas „Sinelis” (lav. Daniil Zandberg).

Samuti korraldab teater rahvusvahelist visuaalteatrifestivali Tallinn Treff, millest on aastate jooksul kujunenud kaasaegse nuku-, objekti-, materjali-, füüsilise ja multimeediateatri kohtumispaik, mis visuaalteatri egiidi all otsib inspireerivat dialoogi sisu ja vormi, traditsiooni ja uuenduste vahel.

Lavastusprotsess

Nukuteatrimuseum

Piletid ja broneeringud:
6679 542 / muuseum@noorsooteater.ee
6679 555 / kassa@noorsooteater.ee

Rohkem infot:
noorsooteater.ee/muuseum

nukuteatrimuseum

nukuteatrimuseum